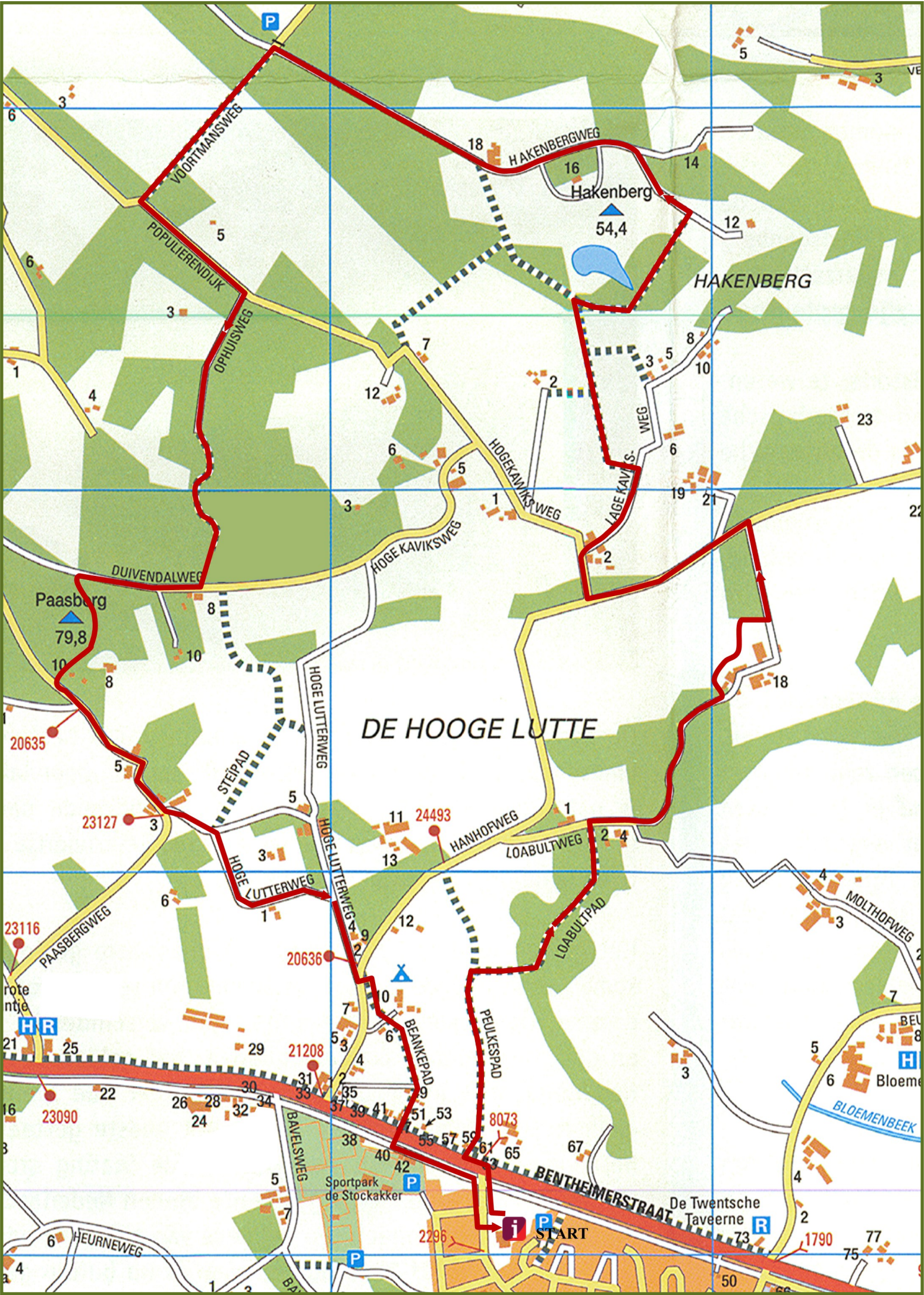

ROUTEBESCHRIJVING

1. Vanaf de Tourist info De Lutte rechtsaf (Plechelmusstraat).
2. Voorrangsweg oversteken en aan de overzijde linksaf.
Na ca. 30 meter rechtsaf (Peulkespad).
3. Eerste pad rechtsaf (Loabultpad).
4. Het bospad blijven volgen tot geasfalteerde weg. Hier rechtsaf; de weg gaat over in een bospad en later tegelpad.
5. Einde tegelpad linksaf en op de straat weer linksaf (Hanhofweg).
6. Eerste weg rechtsaf (Hoge Kaviksweg, bij monument de Hel).
7. Eerste weg rechtsaf (bij wandelnetwerkpaal R53, Lage Kaviksweg).
8. Aan het einde van de houtwal en bomenrij linksaf landweg in.
9. Op 3-sprong rechtsaf (bij wandelnetwerkpaal K94).
10. In de bocht bij een bankje links aanhouden
Op viersprong linksaf (wandelnetwerkpaal K91).
11. Aan het einde van de weg linksaf (Populierendijk).
12. Vervolgens eerste weg rechtsaf (Ophuisweg).
13. Na ongeveer 100 meter linksaf voor een Saksische boerderij (smal wandelpaadjie).
14. Het pad langs het weiland volgen; in de bocht rechts aanhouden.
15. Dit bospad bij splitsing links aanhouden.
16. Aan het einde van het bospad rechtsaf bij wandelnetwerkpaal R49.
17. Bij wandelnetwerkpaal R46 linksaf.
18. Einde pad linksaf bij wandelnetwerkpaal R47. Deze weg rechtsdoor blijven volgen, over een boerenerf.
Hier links aanhouden, daarna rechtdoor, op driesprong naar rechts (2 betonpaden) tot de Hanhofweg.
19. Op de Hanhofweg rechts aanhouden.
20. Na ca. 50 meter linksaf (Beankepad).
21. Einde pad linksaf, fietspad voorrangsweg.
22. Na ca. 100 meter oversteken naar de Plechelmusstraat, het begin/eindpunt van de route.

BEUNINGEN

DE LUTTE

LOSSER

OVERDINKEL

GLANE

0541-55 11 60

info@visitdelutte-losser.nl

www.visitdelutte-losser.nl

@delutte-losser

@visitdelutte-losser

@visitdelutte-losser

SAGENROUTE

Tourist info

Visit De Lutte - Losser

Welkom in De Lutte

De Lutte is een klein maar gezellig kerkdorpje in de gemeente Losser, gelegen in de prachtige natuur van Twente en dat bekend staat als de Schatkamer van Twente. De omgeving is uitermate geschikt voor fiets- en wandeltochten. Het centrum van De Lutte, met restaurantjes, cafés en gezellige terrassen, is een gezellig ontmoetingspunt voor fietsers en wandelaars!

SAGENROUTE: IN DE VOETSPOREN VAN DE DODEN

Twente is het land van de sagen en legenden en Twentena­ren zijn een kei in sterke (griezel)verhalen. Tijdens deze wandelroute kom je langs locaties waar verhalen bij horen en al wandelend maak je kennis met deze oude Twentse volksverhalen. Huiver bijvoorbeeld over de “Dodenweg”, passeer “de Hel” en het “Kozakkenbosje”.

Die oude overleveringen doen hier nog steeds de ronde en ze hebben niets aan kracht verloren. Nu lachen we over de spookverhalen en echt bang ervoor zijn we dan wel niet meer, maar spannend is het natuurlijk wel!

In deze routebeschrijving, die je door het fraaie glooiende landschap voert, lees je een aantal griezelige legendes uit Twente. Durf jij hier langs te lopen?

De route begint en eindigt bij de Tourist Info De Lutte

DIT GA JE ZIEN

De Dodenweg

Je bent aangekomen bij een eeuwenoude Dodenweg. Geen zorgen, het is niet de weg richting het dodenrijk. Nou ja, niet meer... Vroeger werden lijken over deze weg vervoerd naar hun laatste rustplaats, nadat Karel de Grote in het jaar 784 de lijkverbranding op straffe van de doodstraf verbood. De begraafplaatsen lagen in de omgeving van de kerk. Deze wegen hebben tegenwoordige hun functie verloren, maar in de volksmond is de naam doden- of lijkenweg blijven voortleven.

Loabult

Het “klimmertje” Loabult, is letterlijk vertaald een hoogte met bos. Het landschap met een kabbelend beekje wordt hier verrijkt door een opmerkelijke 'decoratie': een galg en een ‘vrömdenkerkhof’. Het volksverhaal dat rondwaart, neemt ons mee naar enkele eeuwen terug, toen ter dood veroordeelden hier aan de galg hun laatste adem uitbliezen. Sommigen bleven zelfs dagenlang bungelen, als een waarschuwing aan voorbijgangers om op het rechte pad te blijven. Een macabere vertoning!

Spookhazen en het mysterie van de Loabult

In deze serene omgeving woonde midden vorige eeuw een boer die graag op jacht ging in de herfst. Tijdens een van zijn jachtavonturen gebeurde er iets merkwaardigs. De Boer sloop door het veld en richtte zijn geweer op een haas. Hij miste zijn doel, maar wat daarna gebeurde, was ronduit bizar. Vanuit het struikgewas kwamen plots honderden hazen tevoorschijn.

De hazen leken vastbesloten om de jager te verjagen en naderden hem dreigend.

De boer overmand door angst, rende zo hard als hij kon terug naar zijn boerderij, met de hazen op zijn hielen. Hij bereikte zijn schuur net op tijd en vergrendelde de deur met zijn laatste krachten. Dit incident liet een diepe indruk op hem achter. Hij werd ernstig ziek en niemand zag hem ooit nog met een jachtgeweer door het veld lopen.

De Hel

Aan het begin van de Hoge Kaviksweg, staat een indrukwekkend monument genaamd 'De Hel'. Verwacht geen vurige onderwereld, maar een enorme kei op wielen. Een herinnering aan een tijd waarin door deze laagte een weg van Oldenzaal naar Bentheim slingerde, die gebruikt werd om de zware blokken zandsteen uit de Gildehauser steengroeve te vervoeren voor de bouw van de majestueuze Plechelmusbasiliek in Oldenzaal. De voerlui ondervonden op dit stuk weg tijdens het gezwoeg met ossen en paarden om zwaarbeladen karren uit de diepte omhoog te trekken zulke grote problemen, dat zij het De Hel noemden.

Braspartijen in het Kozakkenbosje

Het Kozakkenbosje heet in de volksmond Kozakkenbuske. De naam stamt uit 1813, uit het eind van de Napoleontische tijd. De Kozakken achtervolgden de laatste restanten van Napoleons leger in Europa en kwamen daarbij ook in deze streken terecht. Op hun kleine maar snelle paarden joegen deze woeste ruiters de overblijfselen van het eens zo machtige leger van Napoleon op en maakten ze korte metten met hen. Veel loon zullen de ruiters wel niet ontvangen hebben, want al rovend en plunderend kwamen ze aan de kost.

Dit gebeurde ook bij de nabijgelegen boerderij Hakenberg. De oude boer Hakenberg zag hoe de Kozakken zich in dit bosje ophielden en een feestmaal hielden met gestolen eten en drinken uit de omgeving.

Onderaardse gangen van de Hunnen

Hakenberg is een eeuwenoud erf. Vroeger heeft op deze plek de hoofdman van de Hunnen gewoond met een complete nederzetting, inclusief een borg. Ze leefden daar in onderaardse gangen en er loopt er zelfs één helemaal naar de Huneborg bij Ootmarsum. De mooiste gang loopt echter naar de havezate Everlo, want die is helemaal met goud geplaveid.

De Hunnen waren reuzen, robuust gebouwde mensen die bekend stonden om hun enorme lichamelijke kracht. Aanvankelijk een hulpvaardig volk, dat de boeren dikwijls in de oogsttijd hielp. In latere tijd werden de hunnen niet bepaald een gezellig volkje en steeds minder hulpvaardig en begonnen ze te roven en te stelen. Nadat ze een jong meisje hadden beroofd en daarbij een boer vermoordden, was bij de boeren de maat vol. Ze omsingelden de borg en wisten de Hunnen te verjagen. Toch bleef dit verleden rond erve Hakenberg een rol spelen.

Het waren deze Hunnen die handig van de verzwakte positie van een boerin gebruik maakten. Ze overvielen de arme vrouw en sleepten haar mee in hun onderaardse gangen. Daar dwongen ze haar om hun honden groot te brengen. Zeven jaren verbleef de vrouw onder de grond, zeven jaren waarin ze het daglicht niet zag. Maar toen wist ze uiteindelijk te ontsnappen. De eerste die ze boven de grond tegen kwam was een mooi, klein meisje. Het kind kreeg medelijden met de zielige vrouw en nam haar mee naar huis. Daar aangekomen bleek het meisje haar eigen dochter te zijn, die zeven jaar geleden was geboren.

Spook op het Tichelwerk

De eigenaar van de inmiddels verdwenen Hoeve Oude Volker vertelde, dat een boerenknecht eens de witte wieven had getergd. Hij riep ze toe: “Kom tevoorschijn, dan zal ik jullie aan mijn spit braden!”. Gelijktijdig gooide hij het spit in de richting van de kuil waar de witte wieven woonden. Hij was nog niet uitgesproken of daar verschenen de wieven. Vlug sprong de knecht op zijn paard en vluchtte naar huis met de woedende witte wieven dicht op zijn hielen. Door een sprong met zijn paard over de onderkant van de niendeur wist de knecht zich op het nippertje te redden. De witte wieven gooiden hem het spit nog na. Het bleef trillend in de deurstiepel, de middenpaal van de niendeur, steken.

De wieven laten niet met zich spotten!

De Hellehond

Midden in De Lutte, op het dorpsplein bij de kerk, staat de Hellehond. Volgens de sage van de Hellehond of Kardoes van De Lutte, werden de boeren in het buitengebied (vooral rond het Duivendal en Paasberg) nogal eens opgeschrikt door het angstaanjagende gehuil van een zwarte zwerfhond of door het rinkelen van zijn kettingen. Hoorde je deze geluiden dan werd een naaste ernstig ziek en was de dood dichtbij.

Ooit zou een boer strijd met de hond hebben geleverd. De volgende dag was de boer ernstig ziek en had blaren over zijn hele lichaam. Ook rond of op het kerkhof kon je hem horen en dit was een teken van een naderende dood. Men sprak van "de verkeerde hond" of "Wodanshelper" of "Helhond".

IN HET KORT

Afstand

circa 8 km.

Begin- en eindpunt:

Tourist info De Lutte, Plechelmusstraat 14.

Kenmerken:

Glooiend landschap.

Bossen.

Landweggetjes.

Vogels en wild.

Horeca onderweg:

Rustpunt Sproakstee.

Tante Lies, Bentheimerstraat 59.

Je wandelt op eigen risico.

